

מיוחחים צו:

אבות ובנות

אחים לנפש
יחד מחברים עולמות

OLAMI MENTORSHIP

נפש יהודי
NEFESH YEHUDI בונים עתיד מחובר

...p'innien

מדוע לדעתכם יש מקום לזכור
צרות שנעשו לעם ישראל בעבר?
אלו ארועים היסטוריים חשוב לכם
שיזכרו גם בדורות הבאים?

עובדא הוה בחד בר נש דהוה קא רדי, געת חדא תורתיה,
 עבר עלוי חד ערבי, אמר ליה מה את, אמר ליה יהודאי
 אנא, אמר ליה שרי תורך ושרי פדנה, אמר ליה למה, אמר
 ליה דבית מקדשון דיהודאי חרב. אמר ליה מנא ידעת,
 אמר ליה ידעית מן געייתא דתורך. עד דהוה עסיק עמיה
 געת זימנא אחריתי, אמר לו אסר תורך אסר פדנה
 דאתייליד פריקהון דיהודאי. אמר ליה ומה שמיה, אמר לו
 מנחם שמיה.

(מדרש איכה רבה)

תרגום:

מעשה באדם אחד שהיה חורש את שדהו. געתה פרתו.
 עבר ערבי ואמר לו: מי אתה?
 אמר לו: יהודי אני.
 אמר לו: התר שורך והתר מחרשתך.
 אמר לו: למה?
 אמר לו: שהרי נחרב בית המקדש.
 אמר לו: מאין לך? אמר לו: יודע אני מגעיית פרתך.
 בינתיים געתה הפרה שנית. אמר לו: אסור פרתך ואסור
 מחרשתך, שהרי נולד מושיע היהודים.
 אמר לו: ומה שמו?
 אמר לו: מנחם שמו.

...הנחין...

איזו משמעות סמלית ניתן למצוא בכך
שהמשיח נולד ביום חורבן בית המקדש?
מה המשמעות של השם "מנחם" שניתן
למשיח?

צמיחה מחדש

שאלו לו לרבי פנחס: 'מפני מה צריך משיח להיוולד ביום חורבן המקדש?'

'גרגר הדגן', אמר, 'הנזרע באדמה בהכרח שיתפורר תחילה, כדי שתצמח שיבולת חדשה. הכוח אינו יכול לקום לתחיה אם אינו נכנס בהעלם גדול. פשיטת צורה ולבישת צורה מתרחשות בו ברגע שהוא נעשה לאין ממש.

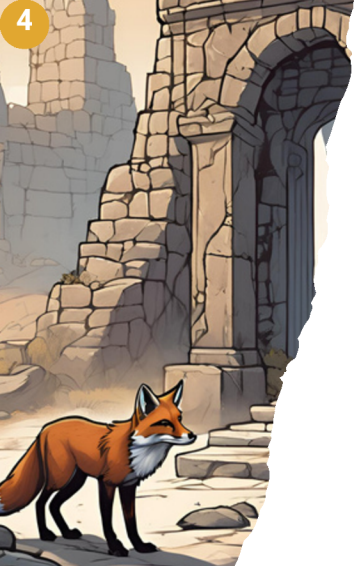
בקליפת השכחה גדל כוח הזיכרון. זהו כוח הגאולה. ביום הזיכרון מוטל הכוח בתחתית וגדל. לפיכך אנו יושבים ביום זה על הארץ, לפיכך אנו הולכים ביום הזה על הקברים, לפיכך נולד ביום הזה המשיח".

רבי פנחס שפירא מקוריץ (תפ"ו, 1726 - 1791),
מתלמידיו הקרובים של הבעל שם טוב, מייסד
תנועת החסידות.

The background is a stylized illustration of a dry, cracked field. The foreground shows deep, brown, polygonal cracks in the soil, with several green, spiky plants growing from the cracks. In the middle ground, there are rows of golden-brown wheat. The background features a line of green trees under a blue sky with white clouds.

...p'niien

האם יש לכם חוויות אישיות או
דוגמאות מההיסטוריה שבהן ראיתם
צמיחה חיובית או התחדשות שצמחה
דווקא מתוך תקופות של קושי, משבר
או הרס?

שׁוּב פַּעַם אַחַת הָיוּ (רָבֵן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי
 אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי
 עֶקִיבָא) עוֹלִין לִירוּשָׁלַיִם, כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ
 לָהֶר הַצּוֹפִים קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם, כִּיּוֹן
 שֶׁהִגִּיעוּ לָהֶר הַבַּיִת רָאוּ שׁוּעַל שֶׁיֵּצֵא
 מִבַּיִת קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים, הִתְחִילוּ הוּ
 בּוֹכִין וְרַבִּי עֶקִיבָא מְצַחֵק. אָמְרוּ לוֹ:
 מִפְּנֵי מָה אַתָּה מְצַחֵק? אָמַר לָהֶם:
 מִפְּנֵי מָה אַתֶּם בּוֹכִים? אָמְרוּ לוֹ:
 מְקוֹם שֶׁכָּתוּב בּוֹ "וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֵת",
 וְעַכְשָׁיו שׁוּעָלִים הִלְכוּ בּוֹ, וְלֹא נִבְכָּה?!
 (מכות, כד, ב)

...נחמנים

איזו סיבה יכולה להיות לשחוקו
של רבי עקיבא, מול המחזה
הנורא?

עקיבא, ניהמתנו

אמר להו: לכה אני מצחק, דכתיב: "ואעיזה לי
 עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן
 יברכיהו" – וכי מה ענין אוריה אצל זכריה? אוריה
 במקדש ראשון, וזכריה במקדש שני! אלא: תלה
 הפתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה.
 באוריה פתיב "לכן בגללכם ציון שדה תחרש",
 בזכריה פתיב "עוד ישבו זקנים וזקנות ברחבות
 ירושלים". עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה,
 הייתי מתירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה,
 עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה – בידוע
 שנבואתו של זכריה מתקיימת. בלשון הזה אמרו
 לו: עקיבא ניהמתנו, עקיבא ניהמתנו

(שם, המשר)

...noh'ni

כיצד המחשבה על
נבואת-נחמה עתידית מסייעת
לרבי עקיבא לראות את הטוב
כבר במצב הנוכחי?

לראות את העתיד

אבל טהורי לב יראו את ר' עקיבא בגודלו;
 את ר' עקיבא המשחק כשרואה ששועל
 יוצא מבית קדשי הקדשים, מפני שלנפשו
 הענקית העתיד הרחוק ניצב כהווה. את
 ר' עקיבא המלא צהלה לקול המונה של
 רומי, מפני שהאהבה הא-להית הנובעת
 מעומק חכמת ליבו הנפלא הרוותהו עד
 כדי מלוא ציור חי, כי רומי ואילייה כליל
 יחלוף, ואור ציון לעד יזרח. האהבה
 בתענוגים למחזה העתיד הודאי, מילאה
 כל כך את לבבו הטהור, עד כי לא הניחה
 לו מקום גם לאנחת לב על ההווה
 המרעיד, שהכירו רק כעב קל על פני
 החמה הברה בשחקים
 (הראי"ה קוק - עין איה ב, עמ' ג)

...מחוייב

כיצד אנו יכולים לחוות את
הטוב גם בהווה שנראה רע?

וְהוּא חוֹלֵם כִּי נַעֲלִים הוּא תוֹפֵר,
בֶּן עַל הָרִים יָנוּוּ רַגְלֵי הַמַּבְשָׁר.
עַל כַּפּוֹ אוֹתָן יָבִיא,
לְאֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא.

וְהוּא יוֹשֵׁב וּמַחְכֶּה לוֹ...

בִּירוֹשָׁלַיִם יִשְׁנוּ
אִישׁ, לְנִמְרֵי לֹא צְעִיר,
שׁוֹבְנָה הַרְבֵּה בְּתַיִם
בְּכָל פְּנוֹת הָעִיר.

הוּא מַכִּיר כָּל סַמָּה,
כָּל רְחוֹב וְשִׁכּוּנָה,
הוּא בּוֹנֵה אֶת הָעִיר
כְּבָר שְׁבָעִים שָׁנָה.

וְהוּא חוֹלֵם כִּי, כְּמוֹ שָׁאֵת הָעִיר בְּנָה,
יָנִיחַ לְמַקְדָּשׁ אֶת אֶבֶן-הַפִּנֵּה.
עַל כַּפּוֹ אוֹתָהּ יָבִיא
לְאֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא.

וְהוּא יוֹשֵׁב...

(יורם טהרלב)

בְּרַחוּבֵנו הַצָּר
נָר נָגַר אֶחָד מוֹזָר.
הוּא יוֹשֵׁב בְּצָרִיפוֹ
וְלֹא עוֹשֶׂה דָבָר.

אִישׁ אֵינוּ בָּא לְקִנּוּת
וְאִין אִישׁ מַבְקֵר,
וְשָׁנְתַיִם שָׁהוּא
כְּבָר אֵינוּ מְנַגֵּר.

וְהוּא חִלּוּם אֶחָד נוֹשֵׂא עוֹד בְּלִבּוֹ...
לְבָנוֹת כֶּסֶף לְאֵלֵיהֶוּ שְׁיָבֹוא,
עַל כַּפּוֹ אוֹתוֹ יָבִיא,
לְאֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא,

וְהוּא יוֹשֵׁב וּמַחְכֶּה לוֹ
כְּבָר שָׁנִים, חוֹלֵם, הוּא, שְׁיִזְכֶּה לוֹ.
עַל סוּדוֹ שׁוֹמֵר וּמַחְכֶּה לוֹ...
מֵתִי כְּבָר יָגִיעַ הַיּוֹם.

בְּרַחוּבֵנו הַצָּר
נָר סַנְדֵּלֵר אֶחָד מוֹזָר.
הוּא יוֹשֵׁב בְּצָרִיפוֹ
וְלֹא עוֹשֶׂה דָבָר.

מִדְּפִי הַרִיקִים
מִכֶּסֶם בְּאַבְקָה
כְּבָר שָׁנְתַיִם מְנַח,
הַמְרַצֵּעַ בְּשִׁקָּה.

אריסוק
אחים אנפס
סרקו

אניסה אחר

<https://achimlanefesh.org.il>

חבר אהב
האחר

OLAMI

